

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 930: Không Rời Chúng Sanh, Nên Gọi Là Khéo Hộ Niệm. Thực Hành Sự Giáo Hóa Không Dùng Lời Nói, Nên Gọi Là Khéo Phó Chúc

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 079)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Không rời chúng sanh, nên gọi là khéo hộ niệm. Thực hành sự giáo hóa không dùng lời nói, nên gọi là khéo phó chúc.】

Đây đều là những lời do Tôn giả Tu Bồ Đề nói ra, và những điều ngài nói cũng chính là những việc mà Đức Phật Thích Ca Mâu Ni thường làm hằng ngày. Phật không hề vứt bỏ chúng sanh, không hề rời xa chúng sanh. Mặc dù Ngài an trú nơi đạo tràng, nhưng mỗi ngày đều đi vào trong thành để khát thực, ngày ngày đều không rời xa chúng sanh, đây chính là “khéo hộ niệm” (thiện hộ niệm). Chữ “niệm” ở đây chính là sự quan tâm mà ngày nay chúng ta thường nói; Phật quan tâm đến chúng sanh, yêu thương chúng sanh, không hề rời xa chúng sanh; còn “hộ” chính là bảo hộ, che chở cho chúng sanh. Dùng phương pháp gì vậy? Chính là Ngài tự làm một tấm gương, tự làm một hình mẫu tốt đẹp để cho hết thảy chúng sanh nhìn thấy. Đời sống của Đức Phật Thích Ca Mâu Ni, từ cái ăn, cái mặc, chỗ ở cho đến việc đi lại thảy đều tùy duyên, tâm địa lại vô cùng thanh tịnh; Ngài đem hình ảnh này thị hiện ra cho chúng sanh xem.

Những người có phiền não nhẹ hơn một chút khi nhìn thấy sẽ giác ngộ mà tự hỏi: Tại sao ta lại cứ phải so đo tính toán từng li từng tí, tự chuốc lấy phiền não, khiến cho ngày tháng trôi qua khổ sở đến như vậy? Mặc dù giàu có, nhưng giàu mà lại càng sống khổ hơn. Đức Phật Thích Ca Mâu Ni chẳng có một thứ gì cả, nhưng cuộc sống của Ngài lại trôi qua vô cùng tự tại, vô cùng an vui. Hình ảnh này sẽ khiến cho chúng sanh phải suy ngẫm; vừa suy ngẫm thì họ liền giác ngộ, và họ tự nhiên liền buông xả được. Phật không cần phải dùng “ngôn giáo” (dạy bằng lời nói), mà Ngài trực tiếp làm ra một tấm gương để cho quý vị xem. Sự bảo hộ này của Ngài là sự bảo hộ chân thật, đây hoàn toàn không phải là giả.

“Thực hành sự giáo hóa không dùng lời nói”, nghĩa là chẳng nói một lời nào mà vẫn có thể giáo hóa hết thấy chúng sanh, làm ra hình mẫu để cho quý vị xem. Đây chính là “thân giáo” mà người Trung Quốc chúng ta thường nói; ngôn giáo không bằng thân giáo, cho nên nhất định phải làm ra một tấm gương để cho mọi người cùng thấy.